

7. Prawo Boże

1. Co Pismo Święte mówi o genezie zakonu Bożego? (s.2)
2. Jaka jest treść przykazań Bożych? (s.2)
3. Co Pismo Święte mówi o naturze prawa Bożego? (s.3)
4. Jak wyraża się Pismo Święte o wartości prawa Bożego w życiu człowieka? (s.3)
5. Co jest naczelną zasadą prawa Bożego? (s.3)
6. Jakie dwa przykazania są najlepszym podsumowaniem Bożego zakonu? (s.3)
7. Dlaczego powinniśmy bać się Boga i zachowywać Jego prawo? (s.3)
8. W oparciu o co odbędzie się sąd? (s.4)
9. Jak Biblia określa przestępstwo zakonu? (s.4)
10. Ile przykazań trzeba złamać, aby stać się przestępcą zakonu? (s.4)
11. W jakich słowach Jezus skrytykował faryzeuszy za łamanie prawa Bożego? (s.4)
12. W konsekwencji jak Chrystus ocenił ich religię? (s.4)
13. Czy człowiek może znać Boga i nie zachowywać jego przykazań? (s.4)
14. Jaki był stosunek człowieka do woli Bożej (albo do prawa Bożego)? (s.4)
15. Kto, Jego zdaniem, wejdzie do Królestwa Bożego? (s.5)
16. Jak będą oceniani ludzie z ich stosunku do Bożych przykazań? (s.5)
17. Dlaczego „życie według ciała” jest wrogiem Bogu? (s.5)
18. Czy człowiek sam z siebie, bez pomocy Chrystusa potrafi zachować prawo Boże? (s.5)
19. Jakie kroki zostały podjęte, aby człowiek mógł prawdziwie zachować Boży zakon? (s.5)

20. Czy rzeczywiście trudno jest zachowywać dziesięć przykazań Bożych? (s.6)

21. Jakich błogosławieństw mogą oczekiwać ci, którzy zachowują przykazania Boże? (s.6)

22. Co miało gwarantować posłuszeństwo starego Izraela? (s.6)

23. Jaką obietnicę otrzymują ci, którzy są chętni i posłuszni? (s.6)

Podsumowanie (s.7)

1. Co Pismo Święte mówi o genezie zakonu Bożego?

„I przemówił Pan do was z tego ognia; głos słów słyszeliście lecz postaci żadnej nie widzieliście, był tylko sam głos. I oznajmił wam swoje przymierze, które nakazał wam zachowywać: dziesięć słów, które wypisał na dwóch kamiennych tablicach” — Pwt 4,12.13 (patrz: Ne 9,13.14)

2. Jaka jest treść przykazań Bożych?

„Jam jest Pan, Bóg twój [...]

I

Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną.

II

Nie uczynisz sobie obrazu rytego ani żadnej podobizny tego, co jest na niebie w górze i co na ziemi nisko, ani tych rzeczy, które są w wodach pod ziemią. Nie będziesz się im kłaniał ani służył. Jam jest Pan, Bóg twój, mocny, zawistny, karzący nieprawość ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia tych, którzy mnie nienawidzą, a czyniący miłosierdzie tysiącom tych, którzy mię miłują i strzegą przykazań moich.

III

Nie będziesz brał imienia Pana, Boga twego nadaremno; bo nie będzie miał Pan za niewinnego tego, który by wziął imię Pana, Boga swego, nadaremno.

IV

Pamiętaj, abyś dzień sobotni święcił. Sześć dni robić będziesz i będziesz wykonywał wszystkie roboty swoje, ale dnia siódmego sabat Pana, Boga twego jest, nie będziesz wykonywał weń żadnej roboty, ty i syn twój, i córka twoja, sługa twój i służebnica twoja, bydło twoje i gość, który jest między bramami twymi. Przez sześć

dni bowiem uczynił Pan niebo i ziemię, i morze, i wszystko, co w nim jest, a odpoczął dnia siódmego; dlatego pobłogosławił Pan dniowi sobotniemu i poświęcił go.

V

Czczij ojca twego i matkę swoją, abyś długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój dał tobie.

VI

Nie będziesz zabijał.

VII

Nie będziesz cudzołożył.

VIII

Nie będziesz kradzieży czynił.

IX

Nie będziesz mówił fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu twemu.

X

Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego, ani będziesz pragnął żony jego, ani sługi, ani służebnicy, ani wołu, ani osła, ani żadnej rzeczy, która jego jest”

— Wj 20,2-17 (JW)

3. Co Pismo Święte mówi o naturze prawa Bożego?

„Tak więc zakon jest święty i przykazanie jest święte i sprawiedliwe, i dobre. Wiemy bowiem, że zakon jest duchowy, ja zaś jestem cielesny, zaprzędany grzechowi” — Rz 7,12.14

Uwaga: Komentując przykazanie szóste i siódme (Mt 5,12-28) Chrystus przedstawił duchową naturę prawa wykazując, że nie odnosi się jedynie ono do zewnętrznych czynów człowieka, ale także do myśli i intencji serca (patrz: Hbr 4,12). Przykazanie dziesiąte zakazuje pożądania czy innego niewłaściwego pragnienia (Rz 7,7). Zachowywanie tego prawa wymaga nie tylko zewnętrznego posłuszeństwa, ale także głębokiej służby serca. Umożliwi to dusza, która została napełniona twórczą miłością Boga.

Psalmista powiada, że „zakon Pana jest doskonały” (Ps 19,7). „Czy jest coś takiego, jak doskonałe prawo? Wszystko, co pochodzi od Boga jest doskonałe. Prawo, o którym mówimy od Niego pochodzi. Przechodzi ono w nasze ręce. bierzemy je i staramy się do niego dodać. I w ten sposób staje się ono mniej doskonałe. W jakimkolwiek sensie prawo Boże jest wyrazem natury Pana. Nie może być mniej doskonałe, niż On jest” (The Augsburg Sunday School Teacher).

4. Jak wyraża się Pismo Święte o wartości prawa Bożego w życiu człowieka?

„Bój się Boga i przestrzegaj jego przykazań, bo to jest obowiązek każdego człowieka” — Koh 12,13

5. Co jest naczelną zasadą prawa Bożego?

„Miłość bliźniemu złego nie wyrządza; wypełnieniem więc zakonu jest miłość” — Rz 13,10

6. Jakie dwa przykazania są najlepszym podsumowaniem Bożego zakonu?

„Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej. To jest największe i pierwsze przykazanie. A drugie podobne jest temu: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się cały zakon i prorocy” — Mt 22,37-40

Uwaga: Prawo Boże, jakie przedstawił człowiekowi Bóg na górze Synaj można scharakteryzować w następujący sposób. Pierwsza tablica to zasady związane ze stosunkiem człowieka wobec Boga. Tablica druga mówi o stosunku człowieka do człowieka. Inaczej mówiąc pierwsze cztery przykazania mówią o Bogu, dalsze sześć zwraca uwagę na nasze powinności wobec bliźnich.

7. Dlaczego powinniśmy bać się Boga i zachowywać Jego prawo?

„Bój się Boga i przestrzegaj jego przykazań, bo to jest obowiązek każdego człowieka. Bóg bowiem odbędzie sąd nad każdym czynem, nad każdą rzeczą tajną — czy dobrą, czy złą” — Koh 12,13.14

8. W oparciu o co odbędzie się sąd?

„Tak mówcie i czyńcie, jak ci, którzy mają być sądzeni przez zakon wolności” — Jk 2,12

9. Jak Biblia określa przestępstwo zakonu?

„Každy kto popełnia grzech, i zakon przestępuje, a grzech jest przestępstwem zakonu” — 1J 3,4

10. Ile przykazań trzeba złamać, aby stać się przestępcą zakonu?

„Ktokolwiek bowiem zachowa cały zakon, a uchybi w jednym, stanie się winnym wszystkiego. Bo Ten, który powiedział: Nie cudzołóż, powiedział też: Nie zabijaj; jeżeli więc nie cudzołożysz, ale zabijasz, jesteś przestępcą zakonu” — Jk 2,10.11

11. W jakich słowach Jezus skrytykował faryzeuszy za łamanie prawa Bożego?

„Dlaczego i wy przestępujecie przykazania Boże dla waszej tradycji? Bóg przecież powiedział: Czcij ojca i matkę [Wj 20,12] oraz: Kto złorzeczy ojcu lub matce, niech śmierć poniesie [Wj 21,17]. Wy zaś mówicie: Kto by oświadczył ojcu lub matce: Darem złożonym w ofierze jest to, co dla ciebie miało być wsparciem ode mnie, ten nie potrzebuje czcić swego ojca ni matki” — Mt 15,3-6 (BT)

12. W konsekwencji jak Chrystus ocenił ich religię?

„Obłudnicy! Dobrze prorokował o was Izajasz w słowach: Lud ten czci mnie wargami, ale serce ich daleko jest ode mnie. Daremnie mi jednak cześć oddają, głosząc nauki, które są nakazami ludzkimi” — Mt 15,7-9

13. Czy człowiek może znać Boga i nie zachowywać jego przykazań?

„A z tego wiemy, że go znamy, jeśli przykazania jego zachowujemy. Kto mówi: Znam go, a przykazań jego nie zachowuje, kłamcą jest i prawdy w nim nie ma” — 1J 2,3.4

14. Jaki był stosunek człowieka do woli Bożej (albo do prawa Bożego)?

„Wtedy rzekłem: Oto przychodzę; w zwoju księgi napisano o mnie: pragnę czynić wolę twoją, Boże mój, a zakon twój jest we wnętrzu moim” — Ps 40,8.9 (patrz: Hbr 10,5.7)

15. Kto, Jego zdaniem, wejdzie do Królestwa Bożego?

„Nie każdy, kto do mnie mówi: Panie, Panie, wejdzie do Królestwa Niebios; lecz tylko ten, kto pełni wolę Ojca mojego, który jest w niebie” — Mt 7,21

16. Jak będą oceniani ludzie z ich stosunku do Bożych przykazań?

„Ktokolwiek by tedy rozwiązał jedno z tych przykazań najmniejszych i nauczałby tak ludzi, najmniejszym będzie nazwany w Królestwie Niebios; a ktokolwiek by czynił i nauczał, ten będzie nazwany wielkim w Królestwie Niebios” — Mt 5,19

Uwaga: Zakon Boży można określić jeszcze inaczej. Jest to streszczenie, kompendium powinności człowieka wobec Boga i ludzi. Jest to wyraz woli Bożej wobec stworzenia. Dekalog określić można także, jako fundament, na którym

opiera się etyczne postępowanie ludzi. Fundament ten obowiązywał w starym Izraelu, obowiązuje także dzisiaj.

17. Dlaczego „życie według ciała” jest wrogiem Bogu?

„Aby słuszne żądania zakonu wykonały się na nas, którzy nie według ciała postępujemy, lecz według Ducha. Bo ci, którzy żyją według ciała, myślą o tym, co cielesne; ci zaś, którzy żyją według Ducha, o tym, co duchowe. Albowiem zamysł ciała, to śmierć a zamysł Ducha, to życie i pokój. Dlatego zamysł ciała wrogi jest Bogu; nie poddaje się bowiem zakonowi Bożemu, bo też nie może. Ci zaś, którzy są w ciele, Bogu podobać się nie mogą” — Rz 8,4-8

18. Czy człowiek sam z siebie, bez pomocy Chrystusa potrafi zachować prawo Boże?

„Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego; lecz nazwałem was przyjaciółmi, bo wszystko, co słyszałem od Ojca mojego, oznajmiłem wam” — J 15,5 (patrz: Rz 7,14-19)

19. Jakie kroki zostały podjęte, aby człowiek mógł prawdziwie zachować Boży zakon?

„Albowiem czego zakon nie mógł dokonać, w czym był słaby z powodu ciała, tego dokonał Bóg: przez zesłanie Syna swego w postaci grzesznego ciała, ofiarując je za grzech, potępił grzech w ciele. Aby słuszne żądania zakonu wykonały się na nas, którzy nie według ciała postępujemy, lecz według Ducha” — Rz 8,3.4

20. Czy rzeczywiście trudno jest zachowywać dziesięć przykazań Bożych?

„Na tym bowiem polega miłość ku Bogu, że się przestrzega przykazań jego, a przykazania jego nie są uciążliwe” — 1J 5,3

21. Jakich błogosławieństw mogą oczekiwać ci, którzy zachowują przykazania Boże?

„Rozkazy Pana są słuszne, rozweselają serce. Przykazanie Pana jest jasne, oświeca oczy. Również twój sługa oświecił się nimi, wielka jest nagroda dla tych, którzy ich strzegą. Początkiem mądrości jest bojaźń Pana; którzy ją okazują, są prawdziwie mądrzy. Chwała jego trwa na wieki” — Ps 19,9.12; 111,10

22. Co miało gwarantować posłuszeństwo starego Izraela?

„O gdybyś był zważał na moje przykazania, twój pokój byłby jak strumień, a twoja sprawiedliwość jak fale morskie!” — Iz 48,18

23. Jaką obietnicę otrzymują ci, którzy są chętni i posłuszni?

„Jeżeli zechcecie być posłuszni, z dóbr ziemi będziecie spożywać” — Iz 1,19

Podsumowanie

Wymaganie Boże na podstawie przymierza łaski jest takie samo, jak wymaganie dane w Raju — zgodność z Jego prawem, które jest święte, sprawiedliwe i dobre. Ewangelia nie niweczy wymagań prawa, przeciwnie wywyższa ona prawo i stawia je na honorowym miejscu. W Nowym Testamencie wymaga się od nas nie mniej, niż wymagano od ludzi czasów starotestamentowych.

Żydzi wykazywali gorliwość w utrzymaniu pozorów świętości, lecz zaniedbywali świętość serca. Podczas gdy przywiązywali wagę do litery prawa, stale naruszali istotę tego prawa. Chociaż prawo nie może usunąć kary za grzech, ale potępia grzesznika za wszystkie jego długi, Chrystus obiecał obfite przebaczenie wszystkim pokutującym i wierzącym w Jego miłosierdzie.

Po grzechu Adama i upadku nic nie zostało usunięte z prawa Bożego. Zasady dziesięciu przykazań istniały przed upadkiem i były cechą charakterystyczną odpowiedzią do stanu świętego porządku istot. Po upadku zasady tych przepisów nie uległy zmianie, ale zostały dane człowiekowi dodatkowe przepisy stosownie do jego upadłego stanu. Prawo Jahwe sięgające okresu stworzenia zostało wyrażone w dwu wielkich zasadach — miłości do Boga i bliźniego.

* * *

opracowanie pytań: Rajmund Dąbrowski

komentarz: Ellen G. White